

καὶ τὴν μετ' αὐτὸν νομοθεσίαν, ὑπὸ Σπυρίδωνος Γ. Βελέντζα φοιτητοῦ τῆς νομικῆς. Ἐν Ἀθήναις. Τυπογραφεῖον ἀδελφῶν Βαρβαρήγου, 1880. Σελίδες 39.

2055. Ἐλεγχος τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας Ε. Κεϊπέρτου ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν, συνταχθεὶς ὑπὸ Μαργαρίτου Δημίτσα, διευθυντοῦ ἐλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀρσακίῳ. — Ὁ προσήρτηται καὶ κριτικὴ μελέτη περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τῆς Θέρμης, δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Ἀθηνῶν». Ἐν Ἀθήναις, Τυπογρ. Δημητρ. Ἰασερμίδου. 1879.

[Τὸ α. μέρος τοῦ φυλλαδίου τούτου περιέχει βιβλιοκρισίαν τοῦ βιβλίου τοῦ H. Kiepert, Lehrbuch der alten Geographie. Ἐν αὐτῷ ὁ K. Δημίτσας ἀνασκευάζει τὰ ἐσφαλμένα καὶ συμπληροῖ τὰς παραλείψεις ὡς πρὸς τὴν Μακεδονίαν μόνον. Ἐν ἀρχῇ ἐλέγχει τὴν ὁρογραφίαν καὶ ὁδογραφίαν καὶ τὴν παράλειψιν ἱστορικῶν ποταμῶν καὶ λίμνῶν. Προβαίνει εἰς τὴν πολιτικὴν γεωγραφίαν ἀνασκευάζει τὴν γνώμην τοῦ Kiepert, ὅτι ὁ Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας κατεστράφη μετὰ τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σλαυοβουλγάρων, καὶ ἐπικρίνει τὴν ἐπικρατοῦσαν σύγχευσιν ἐν τῷ ἔγχειρίδι ὡς πρὸς τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονικοῦ κράτους. Ἐλέγχει ὡσαύτως τὴν ἀτελεῖ περιγραφὴν ἐπαρχιῶν σπουδαίων τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν πόλεων αὐτῶν, ὡς τῆς ἐπαρχίας Πιερίας, τὴν παράλειψιν ἄλλων ὡς τῆς Μυγδονίας, Σιντικῆς κ.τ.λ., ἰδίᾳ δὲ διὰ μακρὸν ἐξετάζει τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ἔγχειριδι καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς ἱστορικῆς Χαλκιδικῆς.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ μελέτῃ ἀπὸ σελ. 1—12 ὁ κ. Δ. ἐξετάζει τὸ θέμα, ὅτι ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Μακεδονίας Θέρμη εἶναι ἄλλη παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην, τῶς ταυτιζομένην ὑπὸ τῶν γεωγράφων καὶ πινακογράφων. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς μελέτας τοῦ ταύτας ὁ κ. Δ. παραθέτει αὐταὶ λέξεις καὶ τὰ χωρία τῶν ἀρχαίων, ἐφ' ὧν στηρίζει τὰς γνώμας του].

2056. Mittheilungen des Deutschen Archaeologischen Institutes in Athen. Vierter Jahrgang. Viertes Heft. Mit drei Tafeln und drei Beilagen. Inhalt: G. Loeschke, altattische Grabsteine (Schluss). — A. Mordtmann, ein Edict Justinians. — Zachariae von Lingenthal, zum «Edict Justinians». — A. Ρουσόπουλος, ἀγγεῖον κορινθιακόν. — U. Koehler, altische Ephebenstele. — Ludwig v. Sybel, Zwoelfgötteraltar aus Athen. — H. G. Lolling, Prasiä. — U. Koehler, Gefässe aus Aegina. — Athen, in commission bei Karl Wilberg. Druck von Peter Perris, 1879, p. 289-368.

2057 Bulletin de Correspondance Hellénique. Δελτίον Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας. [École Française d'Athènes]. Quatrième année, Janvier 1880. Sommaire: I. Inscriptions d'Orchomène. Pièces relatives à un prêt fait par une femme de Thespies à la ville d'Orchomène, par M. P. Foucart. — II. Lettre d'Alexis I Comnène à Robert I, comte de Flandre, par M. C. Pappargopoulos. — III. Sur quelques monuments figurés trouvés à Délos, par M. Th. Homolle. — IV. Aristotimos, tyran des Élées, par M. E. Muret. — V. Inscription de Cléones, par M. Max. Collignon. — VI. Décret des Abdéritains trouvé à Téos, par MM. E. Pottier et Am. Hauvette-Besnault. — VII. Bas-relief funéraire de l'Attique, par M. C. Mylonas. — Nouvelles et correspondance: P. Girard, Inscriptions de Salonique. — O. Rayet, Inscriptions de Page. — C. Mylonas, Inscription de Paros. — Planches. Planches I et V. — Bas-reliefs funéraires de l'Attique. N-B. — La planche V fera le sujet d'un article qui paraîtra prochainement. Ἐν Ἀθήναις, Πέτρος Περρὴς ἐκδότης τυπογράφος. Paris, Ernest Thorin, libraire-éditeur, p. 68.

Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐν Λονδίῳ δευτέρα γενικὴ συνεδρίασις τῆς ἑταιρίας ὑπὲρ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νεύτων. Ἀρχὴ τοῦδε κατεγράφησαν 270 μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης. ἅμα τῇ αὐξήσει τῶν προσόδων, θὰ ἐκδοθῇ περιοδικὸν σύγγραμμα, περιέχον τὰς ἐκείστοτε γινόμενας συζητήσεις.

— Ὁ ἐν Γλασκῶβ καθηγητὴς κ. Ζέππ, γνωστὸς ἑλληνιστῆς καὶ φιλέλλην, ἀνέγνω ἐνώπιον τῆς Φιλοσοφικῆς ἑταιρίας τοῦ Ἑδμβούργου σοφὴν περὶ «Νέας Ἑλλάδος» πραγματείαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[7 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1880.]

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς διασώσεως τῆς αυτοκρατορικῆς οικογενείας τῆς Ρωσίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μεταδάντες εἰς τὸν ἐνταῦθα βωστικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικοδήμου, παρευρέθησαν εἰς τὴν γενόμενὴν ἐπὶ τούτῳ δοξολογίαν. — Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς προσεκάλεσε παρ' ἐαυτοῦ τοὺς κκ. Μ. Ρενιέρην, Σ. Σκουλοῦδην, Μ. Νεγρεπόντην, Ἀνδρ. Συγγρὸν, Τ. Φιλήμονα, Μ. Μελᾶν, Ν. Ράδον, εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, Α. Ρικάκην, Α. Οἰκονόμου καὶ Γ. Μπένσην, εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅπως συσέψωσι περὶ ἀνιδρύσεως καταστημάτων φυλακῶν ἐν τῷ Κράτει. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γείνη μετοχικὴ ἀνώνυμος εἰσαγὰ πρὸς ἴδρυσιν αὐτῶν, κατηρτίσθῃ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς καὶ διωρίσθῃ ἐπιτροπὴ πρὸς ἔλεγχον αὐτοῦ ὑποβληθσομένου εἰς τὴν ἔγρυσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκάστος μετοχὸς ἡ ἑταιρία θὰ δίδῃ 15 φράγκα κατ' ἔτος, θὰ ὑποχρεωθῶσι δὲ εἰς συνδρομὴν τοῦ ἔργου καὶ ἅπαντες οἱ δημόιοι τοῦ Κράτους καὶ τὰ μοναστήρια. — Ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν τύπωσιν τῶν διαθηκῶν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ὁμογενῶν, οἵτινες μετ' ἄκρας αὐταπαρνήσεως διέθεντο τὸν πλοῦτον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν. — Ὁ ἐν Ὁδρῶν φιλογενὴς κ. Ι. Βουτανᾶς ἐδήλωσεν εἰς τὴν σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνανεώσῃ τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα, ὃν καὶ πρὶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη συντήρησε. Ἡ σύγκλητος ἀνέθηκεν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου. — Ἐπανήλθεν ἐκ Βελγίου ὁ κ. Μιχ. Γρηγοριάδης, ἐπιλοχίας τοῦ πυροβολικοῦ, ὅστις ἐφέρει νέον σύστημα ὅπλου, τὸ ὅποιον ἐβράβευσεν ἡ βελγικὴ ἀκαδημία, χορηγήσασα αὐτῷ καὶ προνόμιον εἰκοσαετής. Τὸ ὅπλον τοῦ ὑπέβαλεν ὁ κ. Γρηγοριάδης εἰς τὸν ἡμέτερον δουρῶν, ὅστις συνστήσεν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐξετάσῃ τὸν μηχανισμόν του. — Ὁ ναυπηγὸς Γρυπάρης ἐξετέλεσεν ἐν Φαλήρῳ νέον πείραμα καταδόσεως τοῦ ὑποδρυχίου πλοίου του. Ἡ κατάδοσις διήρκεσεν ἐπὶ 6 1/2 ὥρας, ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 4 1/2 π. μ., κατὰ δὲ ὁ κ. Γρυπάρης ἔμεινεν ἐν τῇ λέμβῳ του κεκαλυμμένος κατ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ τῶν ὀδάτων. ὑπόκειται δ' οὗτος νὰ τελεοποιήσῃ τὸ σκάφος του, ἵνα κινήται πρὸς ὠριμένην διεύθυνσιν, ἐὰν τοῦ ἀγορασθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο μηχαναί. — Ὁ ἐν Σουεὶς ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μητοῦνης ἀφίκετο αὐτὸς ἐξ Ἀδυσσινίας, ὅπου εἶχε μεταβῇ ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν 78 ἡμερῶν ὁδοπορίας. Φέρει πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλεῖα ἡμῶν διάφορα δῶρα ἀποστελλόμενα παρὰ τοῦ αυτοκράτορος Ἰωάννου, ἅμα δὲ καὶ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σολομῶντος. Τῷ κ. Μητοῦν παρῶκεν ἡ Α. Α. ἀδυσσινιακὴ Μεγαλειότης καὶ 5,000 ταλλήρων, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς περιθάλψιν τῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ μεταδάντων Ἀδυσσινίων προσκυνητῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ καθὼς καὶ ὁ πρίγκηψ Ραζὰλ καὶ ἡ πρίγκηπέσσα Ραλοῦλα βεβαίωσι μετ' ὑπερφηφείας ὅτι ἔλκουσι τὸ γένος ἐξ Ἑλληνῶν, ὁ δ' αὐτοκράτωρ Ἰωάννης διατείνεται ὅτι εἶνε ἀληθὴς ἀπόγονος τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. — Ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πλείστων φοιτητῶν ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν κ. πρόδρον τῆς Βουλῆς, δι' ἧς παρακαλοῦται τὴν Βουλὴν νὰ ὀρισθῶσιν αἱ ὑποτροφίαι διὰ διαγωνισμοῦ. — Ὁ κ. Ἀντ. Δαμασκηνὸς κατασκευάζει πλησίον τοῦ Φαλήρου λουτρὰ καὶ κήπους καὶ καφενεῖα, εἰς ἃ θὰ καταβάνουσιν οἱ θέλοντες διὰ λεωφορείων. Ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξήτησεν ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεώς του τριακονταετὴς προνόμιον. — Τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τῶν ὑπαλλήλων ἐκέκτητο κατὰ τὴν 31 10βρίου περιουσίαν καθαρὰν ἐκ δρ. 2,406,002,72, ἥτοι ἀνωτέραν τῆς τοῦ 1870 κατὰ δρ. 448,078,15. Κατὰ τὴν συνοπτικὴν κατάστασιν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου ε. ε. τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν κεφάλαιον αὐτῆς ἀνῆρχετο εἰς δρ. 128,307,165 καὶ 17 0/0, ἐδρίσκοντο ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς εἰς μεταλλικὸν δραχμ. 18,555,175 καὶ 15 0/0, ἦσαν δ' εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γράμματα ἀξίας δραχμῶν 52,265,225 καὶ 60 0/0. — Οἱ ἐνταῦθα ἔμποροι ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπὸ τοῦδε κλείσωσι τὰ καταστημάτα τῶν καθ' ὅλας τὰς κυριακάς καὶ τὰς ἐπισήμους ἑορτάς. — Ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ Π. Κουρνομήλης, ἀπὸστρατος συνταγματάρχης καὶ Νικ. Γκαρμπολάς, μοίραρχος καὶ διοικητὴς τοῦ ἱππικοῦ. — Ἀπεβίωσαν ὡσαύτως ὁ γλύπτης Γεώργιος Φωτάλης. — Ὁ ἐπιλοχίας Γ. Ἀλατάρης ἐφόνευσεν τὸν πρῶτον κροεπῶλιν Ράλλην Ἰωάννου.